

Daniel Landa, Ude

STAEC:

To je msto, nad kterm jsem dvno zlomil hl.
Jako kmen, co se t do hlubiny.
Ve, dvka pinav, sype do o vem sl,
pak utop v moi slz vechny viny.

Zahradnk, ten nejvy, trvu posek,
proto, aby dal trvnk rostl znova.
, u slym pse pichz z daleka.
Jej obsah ds, i kdy nem slova.

Ude-li boue, nezn slitovn.
Vinu nevinu v hmodi rozdrť.
Konec je vem marnm touhm po poznn,
vesmrn tlama je vdy pi chuti.

Za zclonu oken noci nikdo nevid,
oi hvzd se vysmvaj lidskm lskm.
tst bydl vtinou daleko od lid
a dti se posmvaj vaim vrskm.

Nad starost dosplich hlavou zavrt,
netu, e osud pede svoje cesty.
Nepeml nikdy o ivot o smrti,
bez starost provaj prvn kesty.

Ude-li boue, nezn slitovn.
Vinu nevinu v hmodi rozdrť.
Konec je vem marnm touhm po poznn.
Vesmrn tlama je vdy pi chuti.

Ude-li boue, nezn slitovn.
Vinu nevinu v hmodi rozdrť.
Konec je vem marnm touhm po poznn.
Vesmrn tlama je vdy pi chuti.

Nnnn....